Ultimele ştiri

Din lumea basket şi volley-balu'ui

De două zile, volley-basket-baliştii dela P.T.T. nu-şi mai ascut patinele, ci-şi pregătesc ghetele cu talpă de gumă, dând târcoale [illegible] şi stâlpilor de volley-ball, [illegible]

O altă echipă care se gândeşte la reluarea activităţii pe teren [illegible] Universul. [illegible]

afară, cari îi vor întări serios rândurile. E vorba de Costy Herold, Petrică Băiteanu şi Anton Netolinsky. Cu aceştia, „poştaşii" îşi vor putea forma o linie de fundaşi calificaţi, Spirea—Netolinsky, o linie de atac vigilentă şi capabilă de realizări la coş, Bădescu—Herold—Băiteanu, cum şi o linie a doua de odihnă în stare să menţină, cât de cât, un avantaj, D-tru Lupescu—Adrian Zugrăvescu—Alex. Lupescu.

In orice caz, nu se poate afirma că turneul Dermagant nu pasionează şi nu stârneşte interes.

✱

Exceptând pregătirile pentru acest turneu, în rândurile jucătorilor de basket şi volley-ball frământările continuă. [illegible]

Echipele continuă să se pregătească, pe unde şi cum pot, pentru turneul de săptămâna viitoare [illegible]

[illegible]

Fiindcă veni vorba de neseriozitate...

Ni s'a anunţat desfiinţarea grupării sportive sindicale Adesgo. Şi de ce, mă rog? Pentrucă Tony Kastner nu mai vrea? Pentrucă s'a săturat şi de acest climat?

Să ne'nţelegem.

Adesgo ne-a surprins la înfiinţarea echipelor sale de basket şi volley-ball printr'o mult lăudabilă râvnă. Şi nu-l avea atunci decât pe Tony Kastner. In rest, lucrători dela Adesgo sau din cartierul fabricei.

Toţi acei talentaţi, desinteresaţi şi sârguitori tineri dela Adesgo, de cari Kastner a dispus la început, au fost trecuţi la rebut, alcătuindu-se o echipă de „vedete" [illegible]

[illegible]

In urma antrenamentului de Vineri, Inainte şi-a alcătuit formaţia cu care va combate forţele celorlalte patru co-participante la turneu.

Este, împreună cu Viforul, singura echipă ce va uza de [illegible] jucând în efectivele proprii. Proprii, adică, pentru deocamdată, deoarece Vasile Popescu [illegible]

Dar, să revenim la formaţia „albaştrilor". [illegible]

Fundaşi: Vasile Popescu—Vasile Bordeianu şi Ionescu—Loca.

Inaintaşi: Virgil Ionescu—Cizmaru—Giurculescu şi Denischiotu—[illegible]

Rezervă: Victor Popescu.

O formaţie fără nume „mari", dar, pentru cine cunoaşte pe Inainte, o echipă.

Şi să recunoaştem că-i destul. Mai mult chiar decât deajuns.

✱

Şi P.T.T. şi-a alcătuit o formaţie, la fel lipsită de puncte luminoase. Aceiaşi din totdeauna: Spirea, Veşotti, Şomlea şi Dumitru Lupescu (fundaşi), Adrian Zugrăvescu, Radu Bădescu, Mircea Bărbulescu şi Alexandru Lupescu (atacanţi).

Suntem însă informaţi că P.T.T. va recurge la serviciile a trei jucători din

[illegible]

Falimentul nu trebue să vină la Adesgo! Să revină pe terenuri tinerii aceia îndepărtaţi, la rezerve, de Kastner şi să recolteze înfrângeri, din ele învăţând să învingă, aşa cum erau decişi să facă, atunci când au fost câştigaţi de basket şi volley-ball!

Să se reorganizeze ei, fără vedete duse de vânt. Munca le va fi grea, dar nicicum imposibilă. Şi va da roade, suntem siguri!

C. Iacint

Cea mai frumoasă alergare din anul 1945

(Urmare din pag. 1-a)

Dar francezul n'a auzit. El nu se gândeşte, în acel moment decât la alergare. Ochii săi sunt aţintiţi la maillot-ul micului englez „demon de energie" totuş, sub fragila lui aparenţă (67 kg.).

Ultima turnantă, Wooderson măreşte compasul dar se pare că Hansenne nu se prea sinchiseşte de acest lucru.

Speranţa revine „celor 20.000" din tribună. Inimile încep să bată cu mai multă putere. Incordarea e la maxim.

Linia dreaptă! Cot la cot 30 m.

Alt demaraj al lui Wooderson... şi Hausenne, cu fuleul său prea mare nu poate să reziste de data aceasta.

✱

Englezul a câştigat, dar amândoi au reuşit una dintre cele mai frumoase curse din vieaţa lor, în timp ce Wilson, care regăsindu-şi calmul specific englezesc, a terminat, în forţă, aproape de înaintaşii săi — s'a afirmat ca o speranţă de mâna întâi.

Pentru prima dată în Franţa, doi atleţi alergau sub 3 min. 50 sec.! Şi în timp ce haut-parleurul, aproape că urla rezultatele, spectatorii, uşuraţi, îşi ştergeau sudoarea de pe frunte.

Ad. Radw

Nu suntem singuri

(Urmare din pag. 1-a)

adevărul este unul, şi că în ce priveşte idealul sportiv către care se tinde, popoarele nu sunt împărţite. Deasemenea Conferinţa ce se ţine acum la Sofia dovedeşte armonia scopurilor şi metodelor în acţiunea de aşezare a sportului pe picioare definitiv tămăduite.

Nu, nu suntem singuri, ci înconjuraţi din toate părţile de aceaş credinţă în viitor, de aceeaş credinţă în viitor, gata de a lichida moştenirea trecutului, pentrucă numai în pădurea curăţită de vreascuri, se poate începe marea operă de ridicare a sportului nou.

Cuvânt înainte

Inaugurăm, astăzi, o rubrică a sportului universitar. Şi trebuie să începem cu o profesiune de credinţă: nu am avut prilejul, până acuma, să inserăm decât rânduri depreciatoare la adresa mişcării sportive studenţeşti. Şi o regretăm sincer. Am fi vrut să facem contrariul. Să înregistrăm, să propagăm realizările bune ale studenţilor pe tărâm sportiv. Nu ni s'a dat ocazia şi nu e vina noastră.

Vrem să reparăm această deficienţă. Să punem la dispoziţia studenţilor sportivi o rubrică a lor şi pentru ei. O rubrică permanentă, care să înseileze strădanii, propuneri şi discuţiuni tehnice.

Vă scrie unul care a trăit în mijlocul frământărilor de totdeauna ale vieţii studenţeşti. Vă scrie unul care a fost între voi şi care a visat, împreună cu voi, la romanticul Heidelberg. Ar vrea să fie din nou în asentimentul vostru, socotind că realităţile au supravieţuit viselor şi că e timpul faptelor.

Sportul universitar trebuie să devină o realitate. Cu întronarea unui spirit democratic, progresist, care să elimine inutilele vrăjmăşii.

Studenţii sunt oameni cu nivel intelectual ridicat şi este inadmisibil ca ei să nu gândească în acest spirit. Câţi dintre dvs., în toiul plăcerilor pe care le-aţi gustat pe terenurile de sport, nu aţi compătimit pe cei de pe tuşe? Şi dintr'un spirit altruist explicabil, nu le-aţi dorit aceleaşi plăceri pe care le resimţeaţi?

Până acum aţi gândit-o. Studenţi din facultăţi, academii şi şcoli superioare, treceţi la fapte. Creaţi posibilităţi tuturor celorlalţi colegi să vă înfrunte, să vă însoţească, pe terenurile de sport. Examenul va fi tot atât de emoţionant ca în faţa profesorului, iar plăcerile succesului infinit mai mari.

Vă rezervăm această rubrică, pentru gândurile voastre, pentru păsurile voastre, pentru năzuinţele voastre.

Destăinuiţi-vă şi veţi găsi deplină înţelegere.

V. Bănciulescu

Primul pas spre restructurare

Dacă sportul sindical a atins astăzi, din punct de vedere cantitativ, proporţii îmbucurătoare, iar sportul şcolar a reuşit să ia forme ca cele ale ultimelor concursuri, sportul universitar, spre surprinderea multor cunoscători, pare că trece printr'o criză, determinată oarecum de factori independenţi de spiritul sportiv al studenţimii noastre.

O analiză obiectivă, analiză ale cărei premise ar trebui condiţionate de dragostea de sport în primul rând, şi dorinţa de mai bine în al doilea rând, poate ar reuşi să descopere morbul care se pare că a atacat forţa de organizare a energiei sportive a studenţilor.

Dar această analiză ar putea să nu ţină seama de o serie întreagă de date subiective, date care, în cazul de faţă, au toată şansa să pară cele cari au determinat desagregarea oarecum, a tot ce era, de bine de rău, organizat.

Oricum s'ar îndruma aceasă cercetare, noi socotim că nu ar avea nicio şansă alta, decât să suscite sensibilităţi a căror traducere să nu însemne soluţionări conforme nevoilor de astăzi ale studenţilor, cari dacă nu toţi, dar cu certitudine, majoritatea, au absolută nevoie de o armonizare a efortului intelectual cu o recreere, care să fie în acelaş timp şi nou imbold de activitate.

Fiindcă oricât de salutar este efectul educaţiei fizice şi al sportului asupra muncitorului, oricât de necesară şi creatoare de energie este activitatea sportivă pentru elevi, nu se poate spune că studentul nu are nevoie, ori îşi poate sublima nevoia de sport, cu surogate.

N'am dori să recurgem la trista edificare ce ne-ar putea fi procurată de asistenţa medicală studenţească.

Nici nu ne gândim să inventariem celelalte mijloace de întrebuinţare a unor pseudo-forme de recreere.

Ci, afirmăm cu toată convingerea dată de experienţă şi cunoaşterea problemelor studenţeşti, că activitatea sportivă a studenţilor ar însemna primul pas spre o restructurare, prima piatră pusă la fundamentarea unei noui forme de viaţă studenţească, mai conformă cu aspiraţiile unui tineret atât de vitreg tratat până astăzi şi, de ce n'am spune-o, chiar astăzi, lipsit de condiţiuni normale de desvoltare.

Iată de ce nu vom analiza determinantele obiective şi subiective, cari au îndrumat activitatea sportivă a studenţilor către dezolantul aspect actual, iată de ce nu vom face nimănui nici un proces de conştiinţă, în afara unui apel adresat celor cari au în mână îndrumarea integrală a studenţimii. — Către profesorii univ. şi membrii senatului universitar, dar în mod special către sindicatul profesorilor universitari, sindicat care înainte de a rezolva probleme de pogramă analitică şi îndrumare instructivă, are datoria să creeze condiţiile necesare unei normale desvoltări, către toţi aceştia adresăm apelul nostru convinşi că vom fi auziţi.

Fiindcă, nu studenţii — sportivi şi nesportivi — sunt marii iniţiatori ai dramei sportive universitare, ca şi ai tuturor dramelor vieţei studenţeşti jucate până acum.

Ci lipsa unei democrate îndrumări a tineretului pe calea unor aspiraţii progresiste, conform structurii lui intime, lipsa dragostei de om, lipsa unui orizont larg a înseşi îndrumătorilor, lipsă motivată de tipul acelui „Profesor" — purtător de „cursuri" vorbite sau scrise şi de „note" — „bune" sau „rele".

De aceea primul nostru apel am vrea să fie auzit de d-nii profesori universitari — cari — suntem siguri că ştiu binele, îl aprobă, dar îi rugăm să-l şi poarte celor prin care îşi justifică ei înşişi existenţa.

Ion Biserică

In vederea începerii activităţii sportive universitare, delegaţii şi delegatele Facultăţilor, sunt convocaţi la şedinţa din 16 Ianuarie 1946, ora 17 precis, în str. Belvedere Nr. 6, et. IV.

Pe ordinea de zi figurând chestiuni importante, prezenţa delegaţilor tuturor Facultăţilor este absolut necesară.

Sportul, iarna'n lumea satelor

Vă miră poate „sport la sate?!...".

— Cum şi tocmai iarna? — vă veţi întreba desigur unii.

— Cine, unde, când şi cum, îşi vor spune alţii.

— Fac sau să facă ţăranii sport? — veţi auzi, pe firfizonii străzilor bucureştene, „stâlpi de bulevard", pe toţi „dandy" şi „malagambiştii", exageraţi şi deşuchiaţi, „cu cravata ca fitilul, să mărească sex-apeall-ul, şi cu haina rococo, de-i atârnă 'n jos, ho...ho..., cu ciorapii albi ca neaua, să facă praf mahalaua", cu pantofi, talpa de-o şchioapă, calcă în străchini ca o ţoapă, pe obraji, lungi favoriţi, mai atent dacă-l priviţi, pare că-i mai mult o capră, ce-i lipseşte? — ţăcălie — şi avem chiar menajerie, sau pe aşa zisele elite sociale, intelectuale, parfumate şi impomădate, cu pretenţii de-a tot cunoscători, ştiutori, îndrumători, care cred că lor li se cuvine totul, cu un surâs ironic, batjocoritor, având impresia şi certitudinea chiar, că sportul este ceva, ce nu poate fi decât în apanajul lor, celor bogaţi materialiceşte, care în majoritate trândăvesc, lâncezesc şi-şi fac din sport unica preocupare.

Aveţi dreptate cei ce vă întrebaţi: — sport la sate? cum, şi tocmai iarna? deoarece, oficial sportul la sate, până acum, n'a fost de nimeni propogat şi desvoltat, totuşi el există şi a existat. De ce? — Fiindcă, sunt greşit informaţi, cei ce cred şi spun, că ţăranul, care poate fi plugar, lemnar, tâmplar, rotar, dogar, fierar, etc. într'un cuvânt săteanul, de cum vine toamna şi-şi termină munca, toată iarna stă, hibernează, cum spun unii, satu-i liniştiti sub mantia zăpezii, de ţi se pare că-i pustiu... Din contră, satul, îşi are şi al manifestările lui, exerciţii, petreceri, iarna 'n aer liber, poate mai multe şi mai pitoreşti unele, decât cele din mediul urban; iar cine face sport, unde, când şi cum, — veţi vedea imediat din ceeace urmează.

— Să începem cu cele mai elementare manifestări.

a) O primă şi cea mai simplă manifestare, care nu necesită un material sportiv, decât zăpada, ce nu-i decât condiţia manifestării, este „bătaia cu zăpada, cu bulgări de zăpadă", sub diferite forme, începând dela cel puţin rămânând într'unul singur, sigur pe el tonul, dar ridică bastonul, un picior, 2 tineri, până la două tabere serioase, înlăuuntrul aceluiaşi sat şi deseori între sate, când sunt apropiate;

b) „Derdeluşul". Aici e vorba despre movilele nu tocmai mari de zăpadă, formate de nămeţii presaţi de vânt, de căldura soarelui şi de propria greutate a zăpezii, astfel că te poţi urca pe el, fără să s'afunde piciorul şi săniuţele tinerilor mai mici. La „Derdeluş" cu săniuţele, iau parte numai tinerii, copii până la vârsta de 7-8-9 ani. Pot merge şi la „Săniuş"-ul propriu zis al celor mari, fără sănii, însă, numai ca spectatori;

c) „Săniuşul" se practică de pe un deal cât mai mare, pe-o pantă cât mai înclinată, şi 'n mijlocul satului dacă există panta, dar de cele mai multe ori, în afara satului, unde există pante, fiindcă satele, deobiceiu sunt aşezate în văi, pe lângă o apă curgătoare, de către toţi tinerii între vârsta de 9-10 ani până la 16-18 ani. Săniile sunt de diferite mărimi şi diferite forme: mai mari, mai mici, pentru una sau mai multe persoane; ca formă plate sau ridicate. De pildă fig. 1 şi 2;

d) „Sania cu zurgălăi" ceeace ar corespunde în mediul urban „curselor de iarnă" dela hipodrom. Sunt adevărate întreceri şi demonstraţii de îndemânare cu care conduc caii, respectiv echipajul, de-a nu-l răsturna la turnantă, cum s'ar spune, adică la cotiturile de drum. La acest eplimbări, întreceri, ese 'n evidenţă şi puterea cailor, deci îngrijirea lor, mândria posesorului. Sunt făcute aceste plimbări, întreceri în mare parte, mai ales de tinerii curând căsătoriţi, dar şi de ceilalţi, în medie, de toţi, între vârsta 18-28-34 ani;

e) „Vânătoarea" o practică mai mult flăcăii, adică tinerii între 16 şi 24 ani, însoţiţi de sătenii mai în vârstă care au puşti de vânătoare şi experienţă într'ale vânătoarei. Se organizează o „crilă" — cum spun ei, adică o ceată de săteni cu câteva puşti, vânători, dacă au, dacă nu, fără puşti şi vânători de carieră, dar toţi cu ciomege şi mulţi câini ciobăneşti; ies afară din sat şi cercetează, răscolesc pădurea „fac bătaia" cum se spune, ca să iasă vânatul, iepurii, — care ori sunt prinşi de câini sau loviţi de săteanul, ce prin îndemânarea aruncării ciomagului, îţi aminteşte de aruncarea bumerang-ului. Atacul se face în cerc, prin încercuirea pădurii mai la distanţă de vreo 2-300 m. de marginea pădurii, din 3 părţi, căci din partea cealaltă începe „bătaia" pădurii, constrângând vânatul să iasă la iveală. (Fig 3);

f) „Datul pe ghiaţă" — sau „patinajul în mediul urban".

Cum? — Sunt la sate patinoare? Au patine?

— Da; există patinoare naturale: apa „gârlei" îngheţată sau vreo apă oarecare: lacuri, râuri sau pârâuri.

g) O creaţie cu totul originală şi specifică tinerilor noştri săteni, în „datul pe ghiaţă", este alunecarea tot pe ghiaţă, tot cu ajutorul ghieţii, pe blocurile de ghiaţă, individual sau 2-3 persoane, după mărimea blocului. Această alunecare ce-ar aminti mai mult de ski, însă pe ghiaţă, se face în felul următor:

— dela un capăt al râului, se sparge, se desprinde ghiaţa, în blocuri de câte 1 m. chiar şi 2 m. sau mai mici ca suprafaţă, grosimea fiind de cel puţin 9 cm., şi în raport cu suprafata acestui bloc, i se face un orificiu puţin adâncit, o scobitură la una din margini, unde se fixează băţul cu care este împins viteza pentru a-şi lua viteză, şi odată viteza luată, se urcă pe el, alunecând pe luciul ghieţei dealungul râului, pârâului, etc. (Fezi fig. 4).

Tinerii mai robuşti, curajioşi şi exersaţi în echilibristică, fac diferite figuri în această alunecare pe blocuri sau „sloiuri" de ghiaţă cum le spun ei. Figurile se execută şi nu se pot executa cu succes şi mai artistic, decât individual, bunăoară:

a) După ce şi-a luat viteza, s'a urcat pe „sloi" şi merge în direcţia luată, îi dă „sloiului" o mişcare de rotaţie în jurul centrului său, cu ajutorul picioa-

Mircea Groposilă

(Continuare în pag. 4-a)

Buletinul meteorologic O. N. T.

Oficiul Naţional de Turism din Ministerul Propagandei comunică următorul „Buletin Meteorologic" întocmit după datele culese azi 12 Ianuarie 1946, orele 8 a. m.

PREDEAL

Cerul complet acoperit cu nori. Temperatura —4°. Vizibilitatea 20 km. Grosimea stratului de zăpadă 20 cm., moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

VÂRFUL OMUL (BUCEGI)

Cerul complet acoperit cu nori, ceaţă, ninge în momentul observaţiei. Temperatura minus 4°. Vizibilitatea 50 metri. Grosimea stratului de zăpadă 40 cm. îngheţată, nefavorabilă pentru Ski şi ascensiuni.

SINAIA

Cerul parţial acoperit cu nori. Temperatura plus 8°. Vizibilitatea 10 km. Grosimea stratului de zăpadă 28 cm. moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

COTA 1400 (SINAIA)

Cerul complet acoperit cu nori. Temperatura plus 2°. Vizibilitatea 30 km. Grosimea stratului de zăpadă 35 cm, moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

BRAŞOV

Cerul complet acoperit cu nori. Temperatura plus 6°. Vizibilitatea 15 km. Grosimea stratului de zăpadă 15 cm, moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

POIANA BRAŞOVULUI

Cerul complet acoperit cu nori. Temperatura plus 5°. Vizibilitatea 25 km. Grosimea stratului de zăpadă 15 cm. moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

POSTAVARUL (CABANA O.N.T.)

Cerul complet acoperit cu nori. Temperatura 0°. Vizibilitatea 25 km. Grosimea stratului de zăpadă 25 cm, prăfuită, favorabilă pentru Ski şi ascensiuni.

SIBIU

Cerul parţial acoperit cu nori. Temperatura plus 1°. Vizibilitatea 10 km. Grosimea stratului de zăpadă 6 cm, moale, nefavorabilă pentru Ski, favorabilă pentru ascensiuni.

PALTINIŞ

Cerul parţial acoperit cu nori. Temperatura plus 2°. Vizibilitatea 30 km. Grosimea stratului de zăpadă 55 cm, cu crustă, nefavorabilă pentru Ski şi ascensiuni.

Conferinţa Balcanică dela Sofia

(Urmare din pag. 1-a)

ţiile ţărilor balcanice că să pună bazele practice ale legăturii sportive ale ţărilor din peninsula balcanică.

„Să ajungeţi la rezolvarea problemelor voastre şi să puneţi toate mijloacele voastre ca să creiaţi relaţii sănătoase între popoarele voastre".

D. ministru Barcianu salută în numele guvernului român delegaţiile şi spune că poporul român e fericit să participe la această întrunire sportivă. D-sa a arătat apoi afinitatea dintre popoarele slave şi poporul român.

„Năzuinţele poporului român sunt strâns legate de U. R. S. S. cu care trăim în cele mai bune relaţii.

Dorim să ajungem la un nivel egal din punct de vedere sportiv cu poporul dela răsărit.

D. Ivan Kreft salută delegaţiile în numele guvernului jugoslav.

Cpt. Lute Zipnic salută conferinţa în numele tineretului sportiv jugoslav.

***D. Iuliu Orban*, din partea României, aduce salutul Organizaţiei Sportului Popular, delegaţiei sportive a eroicilor partizani jugoslavi şi delegaţiei eroicilor tineri sportivi bulgari.**

D-sa şi-a arătat speranţa că în viitor va participa şi Grecia, unde astăzi forţele progresiste duc încă lupta pentru afirmarea clasei muncitoare.

D-sa şi-a manifestat dorinţa ca forţele progresiste greceşti să învingă şi să participe la lucrările sportive din Balcani.

Urează apoi succes conferinţei.

D. Marin Vazaroff, a adus mulţumiri miniştrilor pentru participarea lor şi anunţă că va face toate eforturile pentruca sportul din Balcani să fie un mijloc de înfrăţire.

Aduce elogii guvernelor jugoslav, român şi albanez.

★

S'a trimis apoi a telegramă Biroului Congresului Mondial al Tineretului Antifascist, dela Paris.

★

D. Miroslav Kreaicici în numele delegaţiei jugoslave a făcut un referat asupra dezideratelor congresului antifascist dela Belgrad asupra organizării jocurilor balcanice.

La referat a luat cuvântul în numele delegaţiei române d. Vasile Secară, care într'o substanţială cuvântare a arătat sarcinile cari stau în faţa conferinţei balcanice ce are loc acum.

D-sa a scos în evidenţă că din punct de vedere politic delegaţia română este de acord cu referatul întocmit de congresul tineretului antifascist dela Belgrad.

D. Dionisie Christof în numele delegaţiei bulgare aprobă referatul.

★

După amiază la ora 15 urma să se ţină o şedinţă în continuare, după propunerea delegaţiei bulgare, care a declarat că nu are nicio ştire dela delegaţia albaneză.

Delegaţia română s'a opus la ţinerea acestei şedinţe şi a propus amânarea ei cu 12 ore, în care timp delegaţia albaneză ar urma să sosească, hotăririle ce sunt de luat fiind în acest caz valabile.

Faptele au confirmat propunerea delegaţiei române şi chiar în cursul după amiezii, la ora 17 a aterizat pe aerodromul din Sofia un avion care purta delegaţia albaneză. Aceasta a parcurs drumul Tirana-Sofia în o oră şi 30 minute.

Delegaţia se compune din d-nii: Galip Hatibi, Zef Hila şi Müss Lüm.

Delegaţii au mulţumit românilor pentru propunerea lor declarând totodată că în Albania existând un mare stadion sunt gata să organizeze viitoarele jocuri balcanice.

★

D. Kreaicici a propus desfăşurarea jocurilor balcanice după sistemul olimpic, adică toate jocurile să fie epuizate într'o săptămână sau două consecutiv.

Delegaţia română s'a opus fiind pentru eşalonarea jocurilor.

★

Delegaţiile străine s'au bucurat de o frumoasă primire şi o deosebită atenţie, fiind obiectul atenţiei ziarelor locale.

Narodni Sport şi celelalte ziare au publicat declaraţii şi interviewuri cu membrii tuturor delegaţilor.

★

Eri seară delegaţiile română şi jugoslavă au asistat la un spectacol de operetă cu „Contesa Maritza".

Astăzi delegaţiile română, jugoslavă şi albaneză au asistat la Operă la spectacolul „Don Pasquale". Delegaţiile au fost obiectul unei manifestaţii de simpatie din partea publicului.

★

Intre delegaţii domneşte o atmosferă prietenească. Se discută proectele de organizare şi tot ceeace priveşte conferinţa.

★

Luni seara la ora 18 în cadrul emisiunei în limba română, postul de Radio Sofia, va transmite o convorbire cu cei trei delegaţi la conferinţa sportivă balcanică.

FINISH!...

de G. I. WILLIAMS

(Fondist american, fost campion USA)

Fostul l'a atras întotdeauna, fiindcă se spune că este proba cea mai clasică din atletism. Chiar aşa este. La 10.000 de metri e nevoie de inimă, de suflu, de rezistenţă şi de multă voinţă.

Au alergat cinci tururi când a început să reflecteze. Până acum a alergat ca o maşină, a ridicat picioarele mecanic şi a fost atent numai la semnalizările antrenorului după fiecare tur de patru sute.

I s'a părut ridicol, că el aleargă acum zece kilometri, în tricou, cu pantofi de cue, în căldura această de după masă. Dece? Pentru aplauze, pentru lauri sau pentru medalii?

Se cam aleargă prea iute... Finlandezul ăsta este periculos. Trebue despărţit de pluton. Dar nu va reuşi... De ar ajuta Johnson până la cincimii, după aceia poate chiar să abandoneze. Suntem la pas cu acest nou „Nurmi".

Medalia de aur? Am destule în vitrină. Aproape câte fire de păr alb în păr. Deşi acum am început să încărunţesc tare şi-mi cade şi părul. Pe tâmplă simt bătaia pulsului.

Degeaba, după masă birou, în fiecare seară ore de antrenament, Duminică concurs. Oboseala este prea mare.

Dar este nevoe. Mama, nevasta şi copilul. Dorothy nu este pretenţioasă, dar copilul creşte văzând cu ochii. Strică haine şi încălţăminte. Nu este de vină.... toţi copiii sunt la fel.

Numai am decât şapte kilometri. Timpul de până acum este foarte bun. Ar putea să devie un record. Mişcarea aceasta ritmică este foarte interesantă. Picioarele ni-se mişcă trase de o sârmă. Toţi ţinem pasul.

Plutonul este tare. Toţi suntem laolaltă. Finlandezul măreşte viteza. Foarte bine. Johnson îl dublează. Acum ne vom ucide unul pe altul.

Aşa.... asta va fi tactica. Acum va conduce Johnson, pe urmă voi conduce eu. Iuţesc alura, întind paşii.

Dacă se ţine de mine, încetinesc şi pe urmă încep totul din nou până ce finlandezul se va încurca şi va pierde ritmul paşilor.

Din când în când dăm o luptă. Lucrăm cu cotul, cu picioarele. Mă scârbeşte asta. Mie-îmi plac lucrurile curate.

Ce bine ţine alura. Ne apropiem de patru mii, acum trebue să luăm conducerea.

Mi-e milă de acest Johnson. E un salahor. Are talent, fuge ca mine, dar este prea tânăr. Acum e pus să alerge pentru a-mi fi de ajutor, dar ce ar fi, dacă s'ar revolta? Dacă s'ar plictisi să-mi fie asistent pentru a conduce plutonul la nevoe, pentru a învinge adversarii? Ce s'ar întâmpla dacă ar deveni şi el un adversar?

Şi eu am început la fel. Am condus plutonul, dar într'o zi m'am revoltat şi de atunci am eu asistenţi, cari conduc plutonul.

Acum conduc eu. Mă urmează Johnson şi după el finlandezul, belgianul Mathousen şi încă zece alergători. Intre mine şi italianul Beccali, care încheie plutonul, distanţa nu este mai mare de 20 metri. Va fi un concurs mare...

Mi s'a spus că sunt cel mai mare fondist dela Nurmi. Dar până când voi mai fi? Johnson e foarte periculos şi finlandezii sunt iară buni.

Cincimii de metri... Johnson îşi face datoria. Incă câteva sprinturi şi plutonul trebue să se desfacă. Johnson a şi început. Dar dece vine alături de mine. Vrea să mă obosească? Nu mă opun. Il las să conducă. Finlandezul îl urmează şi eu sunt al treilea.

Dorothy şi Maud se enervează desigur. Ar trebui să le fac semn. Stau lângă stâlpul de sosire. Maud poartă rochiţa bleu care a căpătat-o la examen. Dorothy e îmbrăcată în alb. O plac aşa în alb. Aşa am cunoscut-o acum şapte ani. Nu s'a schimbat de loc de atunci.

Cincimii şasesute... sunt pe linia dreaptă. Ii fac semn lui Dorothy, ea mă priveşte ca o încurajare. Am greşit pasul şi ajung la locul patru. Johnson priveşte înapoi. Finlandezul iuţeşte iar pasul şi eu trebue să fac eforturi mari.

Cu milimetri mă apropii de conducere, alura devine mai rapidă. Ce este asta? Record mondial? Mă simţ prea bătrân pentru aşa ceva...

Iar ţine pasul. Mi se pare că finlandezul slăbeşte... Da, slăbeşte. Braţele lui lucrează mai puţin, se uită înapoi, ochii lui reflectă spaimă. E lângă mine, eu îl întrec pe din afară...

E blond şi drăguţ. Tip nordic. In definitiv nici nu l-aşi putea învinge singur. Lupta aceasta este efortul nervilor. El este singur. Noi suntem doi, cu Johnson. Cursa aceasta este rezultatul unei munci uriaşe. Discuţii multe, antrenamente comune.

Finlandezul gâfâie, sudoarea curge şi pare că plânge. — Acum îi tai pasul şi îi iau înainte. Aud cum greşeşte pasul şi pierde ritmul alergării. Acum va rămâne în urmă şi cu el tot plutonul. Poate, că numai belgianul va putea să mai ţie cadenţa, pe el îl va distruge Johnson în ultimele două tururi şi finishul meu nu va mai fi decât un fel de tur de onoare. Aşa se întâmplă de cinci ani la fiecare concurs.

Johnson calcă în faţa mea. Ţine viteza şi conduce uşor. E în faţa mea cu un metru şi dacă ar schimba pasul cuele pantofilor mi-ar sgâria piciorul.

Incă două mii. Acum totul se petrece foarte repede. In spatele meu nu mai aud nimic. Timpul este excelent. Antrenorul Higgins mă încurajează la turnantă, spunând, că va fi un record.

Incerc să iau conducerea. Efortul este de prisos, victoria este sigură. Johnson iuţeşte alura. Simt cum obosesc. Aşa se întâmplă totdeauna. Totul depinde de un moment, în care trebuie învinsă oboseala şi picioarele răspund din nou, plămânii respiră mai uşor şi după zece mii ar fi uşor de reînceput. Dar acum simt ca şi cum aş avea plumbe în pantofi.

Johnson nu cedează...

Sunt lângă el, se întoarce spre mine, face o grimasă, vrea să învingă.

Nu se poate. La sosire stă Maud şi Dorothy. Nu le pot face de ruşine. De fapt e primul concurs pe care îl vede mica Maud. Johnson vrea să facă surpriză. Aşa cum am făcut şi eu cândva.

Un semn sigur, că am îmbătrânit. Dar Johnson e încăpăţânat. Dar nu sunt chiar atât de bătrân.

Publicul aplaudă. Pentru ei concursul acesta nu este o luptă care costă inimă, plămâni, nervi, sudoare şi sânge.

Incă o mie de metri. Două tururi jumătate. Fug lângă Johnson, dar el nu cedează.

Mânz tânăr se revoltă. Victorie! Vrea să devie campion.

Ar trebui să mă las de concursuri. Incă nu este prea târziu. Ar trebui să leşin pentru a salva ce se mai poate salva. Aş cădea în toiul luptei şi aş muri clasic. Ca şi acel curier dela Marathon, care anonim şi-a înscris fapta pe veci în sport şi în istoria lumii.

Johnson fuge şi mai repede. Publicul aplaudă, urmează ultimul tur.

Totul e roşu în faţa ochilor mei. Soarele apune şi nici nu mai este atât de cald. Pe Johnson nu-l mai văd. Nici nu ştiu dacă este în spatele meu sau în faţă! Fug. Cu pipiorele, cu unghiile, cu inima şi cu plămânii. Trebue să fug. Sângele îmi svâcneşte în creer.

Probă clasică... clasică... finish... ...finish.

Nu voi mai concura niciodată.

Clopotul sună. Johnson conduce în faţa mea.

Trebue să dau totul...

Ating ceva cu braţul stâng. Trebue să fie Johnson. Nu-l văd, îl aud numai respiraţia.

Incă cincizeci de secunde şi totul se decide. Dar nu mai pot. Termin cu atletismul. Rămân cu familia, cu biroul. La început nu voi şti ce să fac cu după mesele. Pot învăţa tinerii... Alergătorii de fond al viitorului...

Publicul aplaudă, urlă. Alerg uşor ca după un start.

Ceva plesneşte pe pieptul meu...

Am învins... Am sfârşit cu picioarele. Acum totul pare limpede. Rochia lui Dorothy, buclele lui Maud, sgura roşie...

Johnson mă felicită. Se apropie şi antrenorul, îmi arată ceasul. El spune, că rezultatul este un nou record mondial. Şi Johnson a alergat sub vechiul record. Spune, că sunt la apogeul carierii mele. Sunt imbatabil încă mulţi ani...